

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/330/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111210292
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3111210292.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovovej v právnej veci navrhovateľa P. N. s.r.o., so sídlom v S., W. F. X/XX, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Y., s.r.o. so sídlom v L., T. XX proti odporcom 1/ A. K., bytom R. W. č. XXXX a 2/ L.. U. B., bytom B., Q. č. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa W. so sídlom v U., F. č. XX, IČO: XX XXX XXX na strane odporcov, zastúpeného JUDr. J. L., advokátom so sídlom v P., M.. P. č.7, o zaplatenie X.XXX,XX eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 25.júna 2012, č. k. 14C/242/2011-113 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým návrhu navrhovateľa proti odporcovi 1/ vyhovel a vo výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e.**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi 1/ povinnosť zaplatiť pôvodnému navrhovateľovi Debtinvest Limited 33 Porter Road, P.O.Box 3169, MPB 103, Road Town, Tortola, Britské Panenské ostrovy sumu 1.236,08 eur s úrokom z omeškania 9% ročne zo sumy 768,72 eur od 12.11.2010 až do zaplatenia a náhradu trov konania 105,82 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, na účet Advokátskej kancelárie M. & U., s. r. o., so sídlom v Q.. V zostávajúcej časti návrh zamietol. Vedľajšiemu účastníkovi a odporcovi 2/ náhradu trov konania nepriznal. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že návrh bol podaný dôvodne. Dňa 10.04.2003 uzavrel odporca 1/ s postupcom SLSP, a.s. zmluvu č. 0411216703 o splátkovom úvere, na základe ktorej SLSP poskytla odporcovi v 1/ rade úver vo výške 50.000,-Sk (1659,70 eur) za úrok 10,80% ročne, ktoré mal splácať v splátkach po 1.130,-Sk (37,51 eur) mesačne k 10.ému dňu v mesiaci, počnúc dňom 10.05.2003 a konečná splatnosť úveru bola ku 10.04.2008. Odporca 1/ sa zmluvou o úvere zaviazal splatiť poskytnutý úver v stanovenom čase splatiť úroky a poplatky a dodržiavať ustanovenia zmluvy o úvere a všeobecných obchodných podmienok. Ručiteľ - odporca 2/ sa zaviazal pohľadávku navrhovateľa uspokojiť v prípade, ak ju odporca 1/ nesplätí riadne a včas. Navrhovateľ odporcu 1/ vyzval na splatenie pohľadávky výzvou zo dňa 10.01.2011, pričom ku dňu postúpenia pohľadávky bola výška nesplateného úveru v sume 1236,08 eur, pozostávajúca zo 768,72 eur istiny, 214,05 eur riadneho úroku a 253,31 eur úrokov z omeškania vo výške 9% ročne podľa ust. § 369 ods.1 Obchodného zákonníka a § 3 nar. vlády č. 87/1995 Z. z.. Odporcovia 1/ a 2/ napriek výzve a ponuke uzavrieť dohodu o splátkovom kalendári pohľadávku zo zmluvy o úvere neuhradili. Súd mal zmluvu o postúpení pohľadávky na navrhovateľa za platnú, lebo v konaní nebolo preukázané, že došlo k uzavretiu zmluvy s neprijateľnými podmienkami podľa § 53 ods.4 písm. b/ Občianskeho zákonníka. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré dovoľujú dodávateľovi previesť práva a

povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa. V danom prípade prevodom pohľadávky nedošlo k zhoršeniu vymožitelnosti budúcej pohľadávky ani zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa, lebo žiadna takáto pohľadávka spotrebiteľa voči navrhovateľovi, vyplývajúca z postúpenej pohľadávky neexistuje; naopak navrhovateľ má pohľadávku voči spotrebiteľovi. Preto súd navrhovateľa považoval za aktívne legitimovanú stranu v spore a námietky vedľajšieho účastníka neuznal za relevantné. Spotrebiteľ - odporca 1/ ani postúpenie pohľadávky na inú osobu nenamietal. V danom prípade je nesporné, že pohľadávka, ktorú navrhovateľ uplatnil žalobou na súde, je premlčaná. Už právny predchodca navrhovateľa, SLSP a.s. mal splatný dlh dňom 10.04.2008 a dňom nasledujúcim, teda od 11.04.2008 mohol pristúpiť k vymáhaniu dlhu. Od 11.04.2008 začala plynúť všeobecná 3-ročná premlčacia doba na úhradu dlhu, lebo od vtedy mohol právny predchodca navrhovateľa uplatniť právo na súde po prvý raz. Pohľadávka sa premlčala vo všeobecnej 3-ročnej premlčacej dobe, ktorá uplynula dňa 11.04.2011. Návrh bol podaný na súd až 06.05.2011, kedy už nárok bol premlčaný. Odporca 2/ ako ručiteľ dlh za opodstatnený neuznal, vzniesol námietku premlčania, preto súd nemohol už odporcu 2/ zaviazať na úhradu tohto dlhu a návrh vo vzťahu k nemu zamietol. Odporca 1/ napriek tomu, že bola vznesená námietka premlčania dlh uznal čo do dôvodu a výšky za opodstatnený, preto ho súd zaviazal na úhradu dlhu vrátane úrokov z omeškania podľa ust. § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka a rozsudkom pre uznanie dlhu podľa § 153a ods.1 O.s.p. Treba ešte poukázať na tú skutočnosť, že záväzok medzi dlžníkom a ručiteľom nemožno považovať za záväzok spoločný a nerozdielny. Povinnosť oboch žalovaných (dlžníka a ručiteľa) zaplatiť veriteľovi tú istú sumu musí byť vyjadrená tak, že plnením jedného z odporcov zaniká do výšky plnenia povinnosť druhého odporcu; inak by veriteľ mohol byť uspokojený tým istým plnením dvakrát. Právne vec posúdil podľa § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, ods. 4 písm. b/, § 558, § 546 a § 548 ods. 1 - 3 Občianskeho zákonníka, § 100 ods. 1, 2, § 101, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nar. vl. č. 87/1995 Zb.. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. (zodpovednosť za výsledok sporu), pričom čiastočne úspešnému navrhovateľovi priznal časť náhrady trov konania spočívajúcu v zaplatenom súdnom poplatku za návrh 74 eur a v účelne vynaložených trovách právneho zastúpenia za 2 úkony právnej pomoci po 61,41 eur/ úkon (príprava a prevzatie veci dňa 1.02.2011, podanie žaloby na súd dňa 6.5.2011) + 2x 7,41 eur paušál podľa § 10 ods.1, § 14 ods.1 písm. a/,b/, § 16 ods.3, vyhl. č. 655/2004 o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Súd nepriznal náhradu trov za predžalobnú výzvu, keďže tento úkon súd nepovažoval za účelne vynaložený, lebo za výzvu na úhradu dlhu možno považovať aj platobný rozkaz. Z celkove účelne vynaložených trov v sume 211,64 eur , vzhľadom k tomu, že navrhovateľ mal úspech len v o vzťahu k odporcovi 1/ súd priznal 1/2-icu trov konania v sume v sume 105,82 eur. Vedľajšiemu účastníkovi súd náhradu trov konania nepriznal, lebo nemal vo veci plný úspech, aj keď námietka premlčania bola vznesená dôvodne. Odporca 2/ si trovy neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku,, a to jeho výrokovej vyhovujúcej časti vo vzťahu k odporcovi 1/ a výrokovej časti o nepriznaní náhrady trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník. Dôvodil tým, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vychádza z nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukazoval na to, že do konania vstúpil svojím oznámením doručeným súdu dňa 26.01.2012 a vo svojom vyjadrení zo dňa 06.02.2012 vzniesol námietku premlčania a zároveň namietal nedostatok aktívnej legitimácie navrhovateľa. Vytýkal súdu, že z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, či sa odporca 1/ k jeho vyjadreniu vyjadril a ako, keď súd len konštatoval, že odporca 1/ napriek tomu, že bola vznesená námietka premlčania dlh uznal, čo do dôvodu a výšky za opodstatnený. Navrhol, aby odvolací súd predvolal odporcu 1/ a vypočul ho na okolnosti jeho výsluchu na súde prvého stupňa týkajúce sa jeho „uznania dlhu čo do dôvodu a výšky“. Trval na svojej námietke nedostatku aktívnej vecnej legitimácie u navrhovateľa, nakoľko súd prvého stupňa ju nepovažoval za relevantnú. Mal za to, že previesť práva na neznámy subjekt postúpením pohľadávky, navyiac na spoločnosť so sídlom na Britských Panenských ostrovoch predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 4 písm. b/ Občianskeho zákonníka, ale aj nekalú obchodnú prax. Uplatňovanie práv proti neznámemu zahraničnému subjektu je pre spotrebiteľa neúmerne náročné, výrazne sťažuje pozíciu spotrebiteľa a môže ho odradiť od efektívnej ochrany svojich práv, pretože spotrebiteľ by v prípade úspešného súdneho konania len ťažko uplatňoval svoje práva na náhradu trov konania, prípadne právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, alebo právo na primerané finančné zadosťučinenie. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti tak, že žalobu zamietne, navrhovateľovi uloží povinnosť zaplatiť odporcom náhradu trov konania

za predpokladu, že im trovy vznikli a navrhovateľovi uloží povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trov prvostupňového konania v sume 165,70 eur a trovy odvolacieho konania v sume 82,25 eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. J. L., č. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: 107123 do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Alternatívne navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Pre prípad, že sa odvolací súd nestotožní s jeho právnou argumentáciou ohľadom oprávnenia vedľajšieho účastníka vo veci podať odvolanie, navrhol podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. prerušiť toto konanie a predložiť Súdnemu dvoru EÚ prejudiciálnu otázku : Či sa má čl. 6 ods. 1 a čl. 7 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vykladať ta, že sa nemá použiť vnútroštátne procesné pravidlo, akým je ustanovenie § 201 slovenského Občianskeho súdneho poriadku, ktoré neumožňuje právnickej osobe, zameranej na ochranu práv spotrebiteľov v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O.s.p. podať odvolanie proti rozsudku ukladajúcemu plnenie spotrebiteľovi z neprijateľnej podmienky, alebo po použití nekalej obchodnej praktiky.

Navrhovateľ sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutej časti vo vyhovujúcom výroku vo vzťahu k odporcovi 1/ a vo výroku o náhrade trov konania /§ 212 ods. 1 O.s.p./ bez nariadenia odvolacieho pojednávania /§ 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p./, keď dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je treba vecne preskúmať v zmysle § 93 ods. 4 O.s.p., nakoľko je podané v záujme odporcu 1/.

Odvolací súd v odvolacom konaní konal v záhlaví označeným navrhovateľom, na ktorého pohľadávka pôvodného navrhovateľa Debtinvest Limited 33 Porter Road, P.O.Box 3169, MPB 103, Road Town, Tortola, Britské Panenské ostrovy prešla na základe zmluvy o postúpení pohľadávok a uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14.10.2013, č. k. 4Co/330/2012-156 bolo právoplatne rozhodnuté, že z konania vystúpila obchodná spoločnosť Debtinvest Limited 33 Porter Road, P.O.Box 3169, MPB 103, Road Town, Tortola, Britské Panenské ostrovy a na jej miesto vstúpila obchodná spoločnosť - P. N. s.r.o., so sídlom v S., W. F. X/XX, IČO: XX XXX XXX.

Súd prvého stupňa svoje vyhovujúce rozhodnutie proti odporcovi 1/ odôvodnil tým, že pohľadávka, ktorú navrhovateľ uplatnil žalobou na súde je premlčaná, nakoľko už právny predchodca navrhovateľa, SLSP a.s. mal splatný dlh dňom 10.04.2008 a dňom nasledujúcim, teda od 11.04.2008 mohol pristúpiť k vymáhaniu dlhu. Od 11.04.2008 začala plynúť všeobecná 3-ročná premlčacia doba na úhradu dlhu, lebo od vtedy mohol právny predchodca navrhovateľa uplatniť právo na súde po prvý raz. Pohľadávka sa premlčala vo všeobecnej 3-ročnej premlčacej dobe, ktorá uplynula dňa 11.04.2011. Návrh bol podaný na súd až 06.05.2011, kedy už nárok bol premlčaný. Odporca 2/ ako ručiteľ dlh za opodstatnený neuznal, vzniesol námietku premlčania, preto súd nemohol už odporcu 2/ zaviazat' na úhradu tohto dlhu a návrh vo vzťahu k nemu zamietol. Odporca 1/ napriek tomu, že bola vznesená námietka premlčania dlh uznať čo do dôvodu a výšky za opodstatnený, preto ho súd zaviazal na úhradu dlhu vrátane úrokov z omeškania. Súd prvého stupňa ďalej považoval zmluvu o postúpení pohľadávky na /pôvodného/ navrhovateľa za platnú, lebo v konaní nebolo preukázané, že došlo k uzavretiu zmluvy s neprijateľnými podmienkami podľa § 53 ods.4 písm. b/ Občianskeho zákonníka. V danom prípade prevodom pohľadávky nedošlo k zhoršeniu vymožitelnosti budúcej pohľadávky ani zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa, lebo žiadna takáto pohľadávka spotrebiteľa voči navrhovateľovi, vyplývajúca z postúpenej pohľadávky neexistuje; naopak navrhovateľ má pohľadávku voči spotrebiteľovi.

Odvolací súd toto rozhodnutie súdu prvého stupňa vo vyhovujúcej časti vo vzťahu k odporcovi 1/ považuje za vecne správne, i keď sa nestotožňuje s jeho právnym záverom o posúdení premlčania pohľadávky podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka.

Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 10.04.2003 uzavrel odporca 1/ ako dlžník s veriteľom SLSP, a.s. zmluvu o splátkovom úvere č. 0411216703 na základe ktorej veriteľ poskytol odporcovi v 1/ úver vo výške 50.000,-Sk za úrokovú sadzbu 10,80% p. a. ročne, ktoré sa zaviazal odporca 1/ splácať v splátkach po 1.130,-Sk mesačne k 10.temu dňu v mesiaci, počnúc dňom 10.05.2003 a konečná splatnosť úveru bola

ku 10.04.2008. Z uvedenej zmluvy vyplýva aj to, že táto bola uzavretá medzi účastníkmi podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka. I keď sa jedná o zmluvu spotrebiteľskú a treba ju posudzovať aj podľa ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, vznesenú námietku premlčania však treba posudzovať podľa Obchodného zákonníka. Inštitút premlčanie totiž nie je úpravou, ktorá smeruje k ochrane spotrebiteľa a odlišne stanovená dĺžka premlčacej doby v Občianskom a Obchodnom zákonníku je len výsledkom rôznych legislatívnych procesov, z ktorých však žiadny nesmeruje k ochrane slabšej strany /spotrebiteľa/. Premlčanie pôsobí voči obidvom stranám rovnako. Preto na vzťah vyplývajúci v danom prípade zo zmluvy o splátkovom úvere je treba aplikovať úpravu premlčania podľa § 397 Obchodného zákonníka, teda štvorročnú premlčaciu dobu. Z takého právneho názoru už vychádzajú viaceré rozhodnutia súdov.

Pokiaľ teda splatnosť pohľadávky podľa vysloveného názoru súdu prvého stupňa /čo vyplýva aj zo samotnej zmluvy/ v danej veci mala nastať dňom 10.04.2008, potom štvorročná premlčacia doba uplynula dňom 10.04.2012, a nie dňom 10.04.2011. Nárok navrhovateľa uplatnený proti odporcovi 1/ na súde dňa 06.05.2011 potom nie je premlčaný.

Súd prvého stupňa vo vzťahu k odporcovi 1/ skúmal tiež, či zmluva o splátkovom úvere obsahuje alebo neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. S jeho záverom, že za neprijateľné zmluvné podmienky nemožno považovať ustanovenia, podľa ktorých veriteľ môže previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iný subjekt /hoci aj so sídlom v cudzine/ bez súhlasu spotrebiteľa, súhlasí aj odvolací súd. Inštitút postúpenia je zákonom prípustný a rovnako ako inštitút premlčania nie je úpravou, ktorá smeruje k ochrane spotrebiteľa.

Odvolacie námietky vedľajšieho účastníka odvolací súd teda nepovažoval za dôvodné.

Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, vrátane výroku o náhrade trov konania ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Úspešnému navrhovateľovi nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p., nakoľko navrhovateľ si tieto trovy neuplatnil podľa § 151 ods. 1 O.s.p..

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.